

Ravatalozót avattak Szabédon

Két és fél év alatt készült el

Múlt szombaton felvatták a közös összefogás nyomán felépült szabédi ravatalozót.

Gligor Róbert László

Az első lépéseket efelé két és fél évvel ezelőtt tették meg a szabédiak. Elődeik templomot és iskolát építettek, most a jelenlegi nemzedék kapott nemes feladatot, hogy Isten segítségével, egyházi és világi vezetőik támogatásával, dol-

gos szakemberek munkájával, lakossági hozzáállással maradandó és hasznos épülettel gyarapítsák a közösséget – mondta el megnyitóbeszédében Csécs Sándor helyi tanácsos. A közösség 2017-ben döntött a ravatalozó építése mellett, az ügy érdekében 14 taggal létrehozták a Szabédért Egyesületet, július 15-én elkezdtek egy meglévő régi épület lebontását, és négy hónap múlva már az utolsó tetőcserép is felkerült az épületre. Ta-

valy az ablakokat tették be és elvégezték a belső vakolást, idén bevezették az áramot és a vizet, beszerelték az ajtókat, meszelték, padlócsiszolták, festették, lambériázták, az udvaron megvolt a térrendezés, bebútorozták az épületet. Ezzel a falu felzárkózott a kor civilizációs követelményeihez, elkészült az embernek járó tisztelet utolsó helyszíne – számolt be *Jakab Gyula* elnök, hozzátéve: Szabédnek (Folytatás a 2. oldalon)

Fotó: Fodor Elek

„Mi baj van, gyermek?”

Évtizedek óta, ha nem is túl gyakran, de rendszeresen beszélgetünk. Szávai Géza minden évben eljön a marosvásárhelyi könyvvásárra, elhozza régebbi és újabb könyveit. Az *Amiért élünk* című új könyvéről kérdezném, de azt mondja, írt egy rövid szöveget, mostantól kezdve ez kerül minden regénye borítójának belső oldalára... Közöljük ezt, ebben minden benne van. Rendben, de engem mégis főként az érdekelt, amiért élünk.

3.

Huszonkilencesek (2)

A fenti szám azt jelzi, hogy az év elején Huszonkilencesek címmel már megjelent egy írásom a Műzsában. Abban azt taglaltam, hogy különleges évjárat az 1929-ben születetteké, közülük többen jeles képzőművészekké váltak Marosvásárhelyen. Siklódy Tibor, Kulcsár Béla, Nagy Pál, Olariu Gheorghe és Kedei Zoltán 90 esztendővel ezelőtt jött a világra.

4.

Kiss Levente albumbemutatója és tárlatnyitója

A hazai művészeti életbe mintegy fél évszázada aktívan bekapcsolódott szobrász, az 1848-as agyagfalvi emlékmű társalkotója, a marosvásárhelyi Borsos Tamás, a gyergyóalfalui István pap és több más köztéri szobor, emlékmű, megannyi ihletett plasztika szobrásza ez év júniusában töltötte be 75. életévét.

5.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- ✔ kontaktlencse-felírás és rendelés
- ✔ ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- ✔ mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- ✔ a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- ✔ kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- ✔ korszerű számítógép-vezérelt japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- ✔ szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- ✔ új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- ✔ terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

NOVEMBER

2., szombat
A Nap kel
7 óra 5 perckor,
lenyugszik
17 óra 7 perckor.
Az év 306. napja,
hátravan 59 nap.

IDŐJÁRÁS

Napos idő
Hőmérséklet:
max. 11 °C
min. 1 °C

Isten éltesse!

Ma ACHILLES,
holnap GYŐZŐ napja.
GYŐZŐ: 19. századi nyelvújítási névalkotás a Viktor magyarosítására.

VALUTAÁRFOLYAM
BNR – 2019. november 1.

1 EUR	4,7545
1 USD	4,2670
100 HUF	1,4494
1 g ARANY	207,1927

Ravatalozót avattak Szabédon

(Folytatás az 1. oldalról)

vannak tervei, hogy szebb, biztosabb jövőt építsen gyermekeinek.

Nagy Éva könyvelő számadatokkal szolgált: a mezőcsávási önkormányzat 64 ezer lejt biztosított, a szabédiak több mint 84 ezer lejt adományoztak az építkezésre, különböző támogatóktól további 11 ezer, a kétszázalékos adófelajánlásból közel 5 ezer lejt folyt be, összesen 164 ezer lejt, ebből közel 140 ezer lejt került az építkezési anyagok, és legalább feleannyi értékű fizikai munkát végeztek a helyiek és a szakemberek. A külföldről hazatért és időközben pénztárossá választott Fodor Elek szerint Nyugat-Európában sincs hasonló összefogás.

Ezután a közösség köszönetét fejezte ki Jenei Sándor unitárius lelkésznek, amiért sikerült erre a célra átadni a közösségnek az egyház telkéből 500 négyzetméter, Imreh Jenő volt kölpényi-szabédi református lelkésznek pedig a kezdeti dokumentáció elkészítését. Szilágyi Dezső helyi tanácsos köszönő szavai, Illyés-Tóth Sándor kerületi RMDSZ-elnök és csávási református főgondnok biztatása, Kolozsvári Zoltán mérnök és Szabó József Levente mezőcsávási polgármester üdvözlő szavai után Jenei Sándor lelkész beszédében az ég és föld találkozása és egymás elengedése helyének nevezte az új létesítményt, míg Koncz László református lelkész arra figyelmeztetett: a sok tervezés, imádság, munka után vissza kell tekinteni, hálát kell adni a megtett útnak, amikor a földi út utolsó állomásához érünk, szükségünk van egymásra és Istenre. Sinkó András mezőbándi plébános imája után Jakab István maros-mezőszéki református esperes üdvözlőjét a szülőfaluba visszatérő Kecskés Csaba marosi unitárius esperes adta át. Szabéd bebizonyította életképességét, és bár az új épület a sírás és gyász helye, „legyen az örök életbe vetett hit megerősödésének áldott hajléka” – mondta az egyházi vezető, aki Koncz tisztelettel együtt leleplezte az épület falán álló emléktáblát, majd a polgármester, az egyesületi elnök és a helyi tanácsos szalagvágás helyett gombnyomással nyitotta meg az ingatlan két nagy ajtaját, hogy mindenki szemügyre vehesse a ravatalozót. Az épület egy jókora előteret, két halottaskamrát, egy bebútorozott irodahelyiséget, raktárt és mosdókat foglal magába. A munkálatokat vezető Keresztesi Sámuel és a kivitelező szakemberek fát ültettek az udvaron az építkezés idején elhunyt Nagy Sándor és Jakab László, illetve az avatás emlékére.

Téli regék az Erdély TV-ben

Az ősz java nevű sikeres fotókampanya után novembertől Téli regék mottóval folytatja akcióját az Erdélyi Magyar Televízió. Ezúttal a téli erdélyi tájat, hangulatot, illetve ünnepi pillanatokat megörökítő fotókat vár a tévéadó.

A kampány második felében is amatőr és profi fotósok egyaránt jelentkezhetnek munkáikkal, amelyeket 2020. február 10-ig az office@erdely.tv e-mail-címre küldhetnek el. A legalább 1920*1080 pixel felbontású, fekvő képek műsorszignálként köszönnek majd vissza a képernyőről, a fotó címének és készítőjének megjelölésével.

A történet folytatódik!

Erdélyi Magyar Televízió

Színházi hírek november kezdetén

Marosvásárhelyen koncertezik a Budapesti Vonósok kamarazenekar

Közzétette november első hetének műsorrendjét a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem Stúdió Színháza, a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház pedig rendhagyó, novemberi pénztári programjára hívja fel az érdeklődők figyelmét.

Ami a Stúdió Színház előadás-kínálatát illeti, a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem másodéves magiszteri színészosztálya előadásában november 5-én, kedden 19 órától látható a Szutyok, Gecse Ramóna rendezésében. Ahogyan azt az produkció ismeretében olvashatjuk, a szülői szeretet önzetlen és feltétel nélküli, hiánya torz lélekhez vezet. Szutyok árva, és a világot okolja, amiért őt nem, illetve nem úgy szeretik. Dühében csapkod, dobálózik és kegyetlen. A gonosz embert pedig mindenki kerüli, tehát folytatódik a harc a szeretetért, egyre elszántabban. De hova vezet az ilyen ördögi kör? A kérdésre az elsőéves magiszteri színészosztály hallgatói színészmesterség-tanárukkal, Gecse Ramónával közösen keresik a választ. Az előadásban Ádám Kornél, Czüvek Loránd, Kocsis Anna, Lajter Márkó Ernesztó, Pál Zoltán, Rákósy Anikó, Tóth Jess, Vadász Bernadett, Zádor Fanni elsőéves magiszteri színészhallgatók, illetve Tóth Zsófi színész szakos és Kiliti Krisztián rendező szakos hallgatók játszanak; díszlet-jelmeztervező Papp Gyopár, az egyetem volt látványtervező szakos hallgatója. A jegyek megvásárolhatók a Stúdió Színház jegypénztárában minden kedden 14-18 óra között, vagy az előadás helyszínén, kezdés előtt egy órával. A Stúdió Színház műsoráról és jegyfoglalásról bővebb információt a www.studioszinhaz.ro honlapon találnak az érdeklődők.

Ugyancsak a művészeti egyetemhez kapcsolódó hír, hogy a Budapesti Vonósok kamarazenekar Marosvásárhelyen a Stúdió Színházban tart koncertet november 8-án este 7 órától. A Budapesti Vonósok november folyamán magyarországi támogatással hatnapos turnéra érkezik Erdélybe: Sepsiszentgyörgyön, Csíkszeredában, Székelyudvarhelyen, Gyergyószentmiklóson és Marosvásárhelyen koncertezik. Ezen alkalommal különböző iskolákban zenepedagógussal tartanak úgynevezett „kakaó” koncertet a diákoknak. Továbbá este 7 órától az említett városokban a nagyközönség is láthatja a híres kamarazenekart. A több

Fotó: Bereczky Sándor

mint 40 éves, világhírű zenekar előadásában a következő művek lesznek hallhatók: M. Haydn – G-dúr Notturmo, W. A. Mozart – Egy kis éji zene, I. tétel, KV 525, E. Grieg – Holberg suite, Op. 40, P. I. Csajkovszkij – Walzer (a C-dúr vonósszerenádából, Op. 48), J. Brahms – Magyar táncok No. 5, Bartók Béla – Este a székelyeknél, Kodály Zoltán – Magyar rondó, Weiner Leó – Jó alapos csárdás, Rókatánc. Jegyek a Kultúrpalota jegypénztárában, illetve a Stúdió Színház közönségszolgálati irodájában 20 lejért kaphatók.

Rendhagyó novemberi pénztári program a Marosvásárhelyi Nemzeti Színházban

A Marosvásárhelyi Nemzeti Színház értesíti nézőit, hogy novemberben rendhagyó programmal működnek jegypénztárai: a 25. Marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvtár idején (november 14–17.): a Kultúrpalotában működő jegypénztár zárva tart; a színházban működő jegypénztár nyitvatartása pedig a következő: november 14–16. között 9.00-20.00 óra között; november 17-én 10–14 óra között. Jegyeket és bérleteket online is lehet váltani a www.biletmaster.ro honlapon – áll a színház közleményében. (KnB.)

Könyvbemutató

**„Nem az számít, hogy mennyit adunk, hanem hogy mekkora szeretetet fektetünk az adásba”
(Kalkuttai Szent Teréz)**

A Panni-mesék Andikájának nagy szüksége van a szeretetünkre és összefogásunkra. Nagyon fiatalon meg kell küzdenie a mesebeli sárkánynál is gonoszabb szörnyvel: a betegséggel. Hiszünk imáink erejében, hiszünk a gyógyulásban és az összefogásban, a jó szándékú emberek segítségnyújtásában, mert jónak lenni jó!

A disznajói nőszervezet a Panni-mesék megjelenése alkalmából dedikálással egybekötött könyvbemutatót szervez, melyen a kihelyezett adománydobozba gyűjtik a kezeléshez szükséges összeget. Mindenkit szeretettel várnak november 2-án este 6 órakor a disznajói óvodában.

Aki addig is pénzt szeretne utalni, megteheti az alábbi bankszámlára:

Valah Vandana
RO79BRDE270SV25744552700

HUMANITÁRIUS FELHÍVÁS

Fogjunk össze Andiért!

„Nem az számít, hogy mennyit adunk, hanem hogy mekkora szeretetet fektetünk az adásba.”
Kalkuttai Szent Teréz

A Disznajói Nőszervezet Pina Piroška: Panni-mesék című mesekönyve megjelenése alkalmából, melynek rajzait Piblin Gabetella készítette, dedikálással egybekötött könyvbemutatót szervez. A szerző és az illusztrátor szeretettel várja az érdeklődőket. Ezúton szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki tetseli, segítsen Andinak meggyógyulni. A kezeléshez szükséges adományukat a helyszínen kihelyezett dobozba gyűjtjük. Mindenkit szeretettel várnak november 2-án, délután 6 órától a disznajói óvodában. Segítsünk embertársainkon, mert: „Jónak lenni jó!”

November 2-án, 18 órakor a disznajói óvodában.

NÉPÚJSÁG
ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroška, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Katalin, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁMMENEDZSER:** Borbély Ernő – e-mail: reklam@e-nepujasg.ro, tel. 0742-828-647.
REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn, tel/fax: 00-40-(0)265-268-854. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujasg.ro **E-mail:** nepujasg@e-nepujasg.ro
Telefon: titkárság: 0265/266-780 és tel/fax: 0265/266-270, közönségszolgálat: 0365/410-440, 0265/266-780. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben, tel.: 0742-828-647.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8-15 óra, szombat zárva, vasárnap: 10.30-14.30 óra között.

642357800069
ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

Műtész

SZERKESZTETTE:
NAGY MIKLÓS KUND
1408. sz., 2019. november 2.

Illyés Gyula

Kik jöttek, évek –, évek?...

Egy év után vonok versre papírt elébem.
Kölni – mit lehet?
Visszanéz a betű rám, fekete a fehéren:
mi lesz –, végrendelet?

Különös testamentum! Magamnak is titok még,
hogy kikre mit hagyok:
hogy végső vallomásként szivemből mi íródna,
ha „ihletet” kapok.

Jó volt-e, rossz-e élni? Hol ezt, hol azt sugallja
a perc, mely épp repül
s a vén száj változóbban, akár a kised ajka
fintorul és derül,

aszerint, hogy viharba suhan-e ama Sajka,
vagy napfénybe kerül.

Ura vagyok-e még szavaimnak? Beszélek,
fülelve, hogy konok
szivem vall-e még hiven? Vagy – kín közt – már a Végzet
megtört foglya locsog?

Kik jöttek, évek, – évek? ne csigázva, oh pribékek,
csínján vallassatok.

Úgy igaz: nincs, hogy ennyi – s ilyen! – utak után ne
tudja titkát a vén:
miért is nem terül le, sőt lépdél még tovább? Te
beszél ki, költemény!

*1902-ben ezen a napon született a költő

Szervátiusz Tibor: Kolozsvári Krisztus... Szervátiusz Klára budapesti fotókiállításáról

„Mi baj van, gyermek?”

Beszélgetés a már „nem túlságosan fiatal” Szávai Gézával

Évtizedek óta, ha nem is túl gyakran, de rendszeresen beszélgetünk. Szávai Géza minden évben eljön a marosvásárhelyi könyvvásárra, elhossa régebbi és újabb könyveit. Az Amiért élünk című új könyvéről kérdezném, de azt mondja, írt egy rövid szöveget, mostantól kezdve ez kerül minden regénye borítójának belső oldalára... Közöljük ezt, ebben minden benne van. Rendben, de engem mégis főként az érdekelt, amiért élünk.

Nagy Miklós Kund

– Sokat ígér a könyved címe: Amiért élünk... Kíváncsi volnék, hogy szerinted az olvasó megtalálja-e benne a választ a „miért”-re?

– Minden könyvcím ígéret, persze, de leginkább afféle hívó szó. Hogy az olvasó is megtalálja a maga választát a kérdésekre. Mielőtt rám kérdeznél, mielőtt szavamon fognál, hogy „na, de Géza, te megtaláltad, amiért élsz?” – nos, én úgy oldottam meg a helyzetet, hogy a könyvet három nagy fejezetre osztottam. Mind a három fejezetcím önmagáért beszél: AMIÉRT ÉLÜNK, AMIÉRT MEGHALUNK és AMIÉRT TULÉLÜNK. Tehát

a sorsunknak szegezett kérdések egy töről fakadnak, de szerzeágaznak.

– Te mindhárom kérdést feltetted? Magadnak? Másoknak?

– Sokaknak. Köztük saját magamnak. Tudom, hogy éppen halottak napja előtt vagyunk, és ez „megágyaz” egyfajta, jól ismert hangulatunknak, de ha visszagondolok a

megélt évtizedekre, akkor engem az „amiért túléltünk” hallatlan sodrása ragad el. Lenyűgöz. Történelmi okok miatt az erdélyi emberek ezt jobban értik. Tudom, mert itt éltem, itt nőttem fel. Fiatalkoromban nagyon érdekelték Immanuel Kant művei. Művelt fiú szerettem volna lenni, na. Az ítélőerő kritikája – micsoda könyvcím! Önmagában többet ér egy könyvnél, nem? És ez a cím az életemhez, életünkhöz igazodva egyszer csak így kezdett dobolni az agyamban: A TULÉLŐERŐ... és kényszeresen tapadt hozzá: ...kritikája! Bosszantott a dolog. Hiszen az a túlélőerő, amit én megtapasztaltam, amely engem is fenntartott, az nem kritikát, hanem dicsőretet, áhítatot, zsoltárt érdemel! De soha nem írnék könyv fölé ilyen hangzatos címet: A túlélőerő dicsérete. Ötven éven át sem találtam egy megfelelő, pontos és vállalható szót a túlélőerő mellé...

– Ifjúkori könyv az Amiért élünk?

– Nagyon fiatal koromban keletkezett írások is vannak benne. Kivételesen nem regény. Hanem sorsmetszetek. Úgy is mondhatnám, hogy látványok a magam teremtette regényvilág súlyosan valóságos pereméről. Ez pedig bárkinek ismerős helyzet és állapot: saját életünknek, „világunknak” mintegy a széléről, szinte kívülállóként vé-

gignézünk az életünkön. Hogy onnan „meglátsszék”, amiért élünk, túléltünk... Ezzel a könyvvel aztán az „ifjúkori művek” közreadását is zárom.

– De te pár hónappal ezelőtt is következetesen „hatvannyolc esztendő fiatalemberként” határozad meg magad!

– Továbbra is érvényes! De a félreértések elkerülése és a pontosítás végett mostanában hozzáteszem, hogy már nem vagyok túlságosan fiatal.

– Kissé szokatlan, talán meglepő is az a tudatosság és következetesség, amellyel a „világregény-világodat” felépítetted. Mintegy félszáz köteted jelent meg 68 éves korodig. Vajon a könyveid bizonyos hányada nem született volna meg ilyen elméleti háttér, ilyen tudatosan megtervezett szerkezet, építkezés nélkül?

– Csakis így jöhetett létre, amit kamaszként elképzelttem. Racionális, nagyon makacs gyerek voltam. Jó humorú, jó eszű szüleim eltűrték, hogy ilyen legyek. Aztán én is „hozzászoktam magamhoz”... Jobban érthető a viszonyom az íráshoz, az epikus prózához, ha elmondom, hogy harmincas éveim végén, Budapesten választás előtt álltam. És egy börd mellett, meg egy beteg feleség és egy beteg kislány mellett. Akkor így döntöttem: a világon sok jó regény, hatalmas epikai mű létezik a Bibliától a Száz év magányig. Még ha egy bibliát volnék képes írni, ha nem írom

(Folytatás a 6. oldalon)

Kenéz Ferenc

Zárni a házat

(Gizella nővéremnek)

Recseg, ropog a kert,
zárni kell, zárni a
házat,

a dombról lassan
közeleg
az M-Nullás járat.

A rózsá, a rezsó, a lepke
marad majd másra
a házban,

rajtunk a kabát
s csak toporgunk
a télikabátban.

Zárni kell, zárni a
házat,

s beköltözni
valami
másba

(s meglehet,
már egy másik én
öltözött be
a télikabátba).

Az úton évek
jönnek-mennek,
nagy történetek
viszik a vérünk,

ám hol egykor
csodák fakadtak,
csak legyintés vár
mire odaérünk.

Recseg, ropog a kert,
zárni kell, zárni
a házat,

isten lóbálja
kezében
a kulcsot,

az ördög
buherálja
a zárat,

csak a halandó nem látja
pontosan
se a kulcsot, se a zárat.

Recseg, ropog a kert,

verte október aránya,
s most november
ezüstje veri,

fénylik, miként
a sztaniol,
ha gyermek repesztgeti,

tudásunk lehet-e erről
több annál, mint amit lá-
tunk,
hogy foszló aranyban,
ezüstben
mintázódik a magá-
nyunk.

A kertek alatt
vonatok hangja
robog a néma síneken,

és egyre
messzebről világít
mindannyiunknak
a szerelem.

Még visszhangzik
a kert nyara,
de faszorból kifut
a sugara,

s utána lopózik
mindenünk,
mi is történi
mivelünk?

Recseg, ropog a kert,
zárni kell, zárni
a házat,

az idő nem szól,
nem magyaráz,
ezt-azt még leporol s int:
magadban van
a magyarázat.

Még összetart és
egyben tart
földrengéssel
és családdal,

csak azzal nem tart
össze már, csak azzal
nem,
a mázzal.

Kitüremlik már
mindenünk, minden hi-
bánk,
hitvány pontunk,

a zúgó kertben
kettérecsvenve
dőlt oldalra,

jövőbenézön,
egy-egy
tornyunk.

De megmarad tán,
gondolom,
megmarad
a szólás,

a visszafordult
cetből im
elibénk térül
Jónás,

nyikorgatja a kiskaput,
nézi a zárat
s a házat,

majd fellépdél
a küszöb
s átöleli vállad.

Ennyi csak az üzenet
e végső őszi házban,
ahonnan lassan eltűnünk
egy kikopott kabátban.

Valahol lövők
hangja szól,
majd harang kondul
az estbe,

Jónás köddé válna int,
és eltűnik Nekeresd-be.

A ház marad,
még mindig, itt,
a beszürkülő tájon,

Jónás jártát
nem örzi más,
csak tökindánk
az ágon.

Recseg, ropog a kert,
zárni kell, zárni
a házat,

a dombról egyre
közeleg
az M-Nullás járat,

rendre mindenkit
összeszed s
(hogy ne legyek oly páto-
szos!)

tovább zötyög
a kisbusz,

s lábunk nyomán
végigsöpör
hű gondnokunk,
a himnusz.

A marosvásárhelyi Kultúrpalotában nyílt Erdély festészete a két világháború között című kiállításról

Demény Péter

Bivalyok

Ziffer Sándor képe alá

Úgy fekszenek a bivalyok,
darabonként a pocsolyában,
mint négy-öt szarvas sziklafok,
négy lassú most a sársohában,
négy reménytelen reménység,
négy mindig-levő mozdulatlan,
reped a kép, szakad az ég
ebben a nagy-kép-pillanatban,
nincs már más, csak a fekete,
ahogy fekszik négy, legel kettő,
itt alig van másnak tere,
csak bivalyt adott a teremtő,
szelet eget, falat vizet
és sok bivalyt mindenkinek.

Huszonkilencesek (2)

A fenti szám azt jelzi, hogy az év elején *Huszonkilencesek* címmel már megjelent egy írásom a Múzsában. Abban azt taglaltam, hogy különleges évjárat az 1929-ben születettek, közülük többben jeles képzőművészekké váltak Marosvásárhelyen. Siklódy Tibor, Kulcsár Béla, Nagy Pál, Olariu Gheorghe és Kedei Zoltán 90 esztendővel ezelőtt jött a világra. Négyen már nem élnek, az ötödik, a Vár-lak műterem gazdája, a népszerű „Kedei Zoli bácsi” ma is kivételes vitalitással dolgozik, november 16-án újra egyéni kiállítással lép közönség elé a Kultúrpalotában. Úgy ünnepli majd a november 29-i születésnapját.

Az idén azonban a művészi értékre más ágai is fel tudják mutatni, mekkora éltető erővel telítődhetnek azok, akik az alkotás mellé szegődtek. Vásárhely fotóművészetének két kiváltsága is 1929 májusában született. Haragos Zoltánt és Erdélyi Lajost, mint lapunk is tükrözte, méltó módon megünnepelte a szakma és a vásárhelyi közönség. Arról, hogy Mende Gaby színművésznő és Birtalan Judit karmester is elmesélheti, mi a hosszú élet titka, most szólunk olvasóinknak.

Mende Gaby, az egykori Székely Színház közkedvelt színésznője szeptember 29-én, a kóruséneklés ma is

aktív kiváltsága, Birtalan Judit október 31-én töltötte a kilencvenet. Isten éltesse sokáig erőben, egészségben mindkettőjüket!

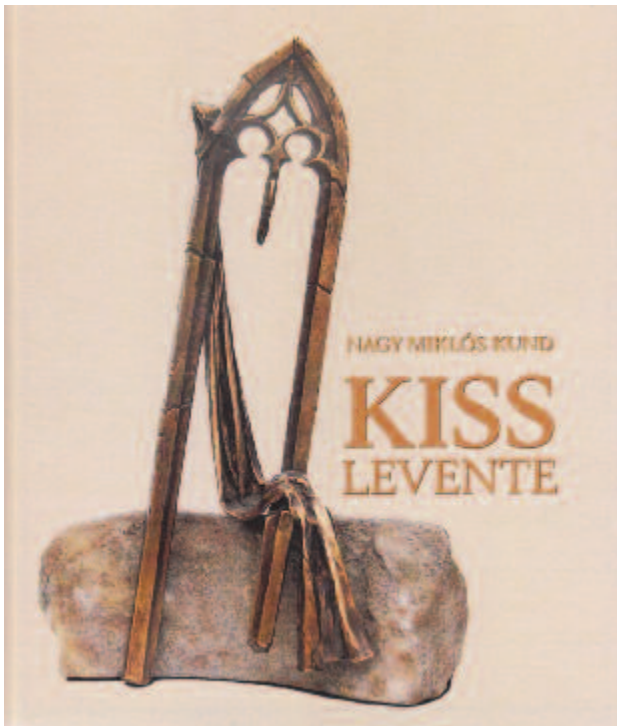
Mende Gaby, Tompa Miklós rendező felesége, Tompa Gábor édesanyja egész fiatalon, 1948-ban lett a Székely Színház legendássá vált társulatának a tagja. Sokat játszott, a színpad igazi szerelmeinek bizonyult. Főszerepei között leggyakrabban a Ledér (Vörösmarty M.: Csongor és Tünde), Jelena Andrejevna (Csehov: Ványa bácsi), Mrs. Erlynne (Wilde: Lady Windermere legyezője), Fuchsné (Barta L.: Szerlem), Julia Filipovna (Gorkij: Nyaralók), Olivarez hercegnő (Schiller: Don Carlos) kerül szóba. Hosszú és sikeres pályát mondhat magáénak, rengeteg élmény gazdagította. Nehéz lehetett megszoknia, milyen az élet színpad nélkül, de szép emlékei némiképp kárpótolhatják. Ezeket egy egész kötetben idézte fel Szücher Ervin kérdései nyomán a Prospero Könyvek sorozatban 2014-ben megjelent beszélgetőkönyvben. Nászta Katalin a Litera-Túra Művészeti Magazinban közölt születésnapjára összeállításában ebből a kiadványból ragadott ki részleteket. Mende Gaby szavait magunk is ebből idézzük: „Nem én állítom a Székely Színházról, hogy milyen különleges és jó volt, ezt számos

nyilatkozat, kordokumentum és az akkori rendszeres telt ház is alátámasztja. Például a kolozsvári társulat örökös tagja, Csíky András interjúkötetében egyenesen tüneményesnek és szikrázóknak nevezi. »Nemcsak az akkori közönség igényeit maximálisan kiszolgáló és nagyszerű élményeket nyújtó színház volt, hanem tagjai az utánuk következő nemzedékeket is ki-nevelték, ugyanakkor mindent, ami az ő színházukban erénynek számított, igyekeztek átadni. Nagyon komoly, tudományos alapon elemzett, kortörténeti ismeretekkel alátámasztott, pontosan meghatározott célú előadások születtek. Persze még számítsuk hozzá, hogy csúnya idők voltak és egyre csúnyábbak, egy csomó elvárt és kötelező feladattal, de emellett mindig születtek valós értékek, mondjuk évi hét-nyolc darab közül biztosan volt legalább négy olyan, amivel ki lehetett vágni a rezet« – állítja minden idők egyik legjobb erdélyi magyar színésze. (...) Tán nem lenne rossz, ha a Székely Színház szelleme visszatérne, ám olyan távoli... Inkább maradjunk abban, hogy ma valami újra, de hasonlóan felemelőre lenne szükség. (...) Amikor '48 késő ősztén a társulathoz kerültem, nagyjából már a végnapjait élte az operettkorszak, melyet

(Folytatás a 6. oldalon)

Jelenet a Székely Színház egykori Bernarda Alba háza előadásából: (balról) Mende Gaby és Tanai Bella. Forrás: Litera-Túra Művészeti Magazin

Kiss Levente albumbemutatója és tárlatnyitója

A hazai művészeti életbe mintegy fél évszázada aktívan bekapcsolódott szobrász, az 1848-as agyagfalvi emlékmű társköztartója, a marosvásárhelyi Borsos Tamás, a gyergyóalfalui István pap és több más köztéri szobor, emlékmű, megannyi ihletett plasztika szobrásza ez év júniusában töltötte be 75. életévét. A kerek évforduló jó alkalom volt a visszatekintésre, művei újabb albumban való felmutatására. Nagy Miklós Kund művészeti író szerkesztette és írta az előszót a kötethez, a fotókat s a műtárgyak reprodukcióit Bálint Zsigmond fotóművész készítette. A gyergyószentmiklósi F&F International Kiadó gondozta a szép, kétnyelvű kiadványt, műszaki szerkesztője Donáth Nagy György volt. A katalógusnak is beillő könyv hátlapján a következők olvashatók:

„Kiss Leventét szülőhelye, a számos hivatásos alkotót termő Gyergyóalfalu és a művésznek iskoláskorától otthont adó Marosvásárhely is a magáénak tartja. Ez a kettős kötődés is növelte művészi elhivatottságát, ennek is köszönhető, hogy itt is, ott is jelentős köztéri munkákkal, emlékművekkel gaz-

dagíthatta a városképet, illetve a gyergyói község arculatát. A térszobrok, a közösségi közegbe került plasztikai azonban eddigi életművének csak az egyik vonulatát jelentik. A galériákban, alkotótábori gyűjteményekben közönség elé vitt kisplasztikai ezeknél is markánsabban, mennyiségileg is lenyűgözően mutatják fel bronzvilága gazdagságát. Külön fejezetként tárgyalható impozáns plakett-sorozata sem tekinthető befejezett ciklusnak. Nem kétséges, a 75 éves szobrász munkásságának utóbbi évtizede pályája legsikeresebb időszakai közé tartozik. Ezt a katalógus műmelléklete is meggyőzően tanúsítja.”

Az albumot november 6-án, szerdán délután 5 órától ismerheti meg a közönség a marosvásárhelyi Bernády Házban sorra kerülő könyvbemutatón, ahol a szobrásszal és a fotóssal a kötet szerkesztője beszélget. A könyvpremierhez tárlat is társul. A kiállítás Kiss Levente kinetikus szobraiból és jeles szemlélyiségeket megőrkítő bronzplakettjeiből mutat be válogatást.

Se té, se tova

Üzenet Petőfinek

Böloni Domokos

Az uraságtól sok minden maradt nálunk, főleg könyvek, de azokat elhordatta a piztolys jegyző, a bőrkötéses köteteket elrekviráltta, a többi elégették a faluháza előtt. A nép nem tapsolt, és dehogy tiltakozott. Meg sem döbbsent. Csak nézett mindenki bambán. Ilyen a nép, mondanánk Petőfivel; őt sem választották meg, de ő azért nem a népet kárhoztatta, hanem ámitóit, félvezetőit. A nép mindig gyöngye, mint az asszony, s mint a gyermek. Mikor nem az, akkor már nem nép, hanem csak vad csöcselék. Na de most. Maradt mindenféle segítőrlő kacat. Mutatok magának egy régi újságot. Csak ez a cikk egérrágtatlan. De a vége s az aláírás hibádzik.

„Fejérváry Géza báró nagybeteg. Bécsből jelentik: Fejérváry Géza báró, a magyar királyi testőrség kapitánya néhány héttel ezelőtt megbetegedett. Régi csúzos bántalmi újultak fel és döntötték ágyba a nyolcvan esztendő katonát, akinek betegségéhez tüdőgyulladás is járult. Fejérváry Géza állapota az utóbbi napokban aggasztóan súlyosra fordult. A király nagy részvéttel van beteg

gárda-kapitánya állapota iránt és naponta többször érdeklődik iránta. Herczel báró professzor több ízben volt Bécsben, és a gyógykezelés az ő irányítása szerint történik. Burián báró, akinek a felesége Fejérváry leánya, családjával együtt állandóan a nagybeteg mellett tartózkodik. Éjjel telefonálja bécsi munkatársunk, hogy a Fejérváry Géza báró betegségéről elterjedt hírek túlzottak. A báró betegeskedett bár, de állapota semmi aggodalomra nem ad okot. A mai napon teljesen jól érezte magát és csak óvatosságból maradt otthon a lakásán.”

Mért tartottam meg. Mert süldő legény koromban a csávási bálban az a nóta járta, hogy Fehérváry Géza báró alatt nyírték a Ráró, a mellemre kitérték a rézmedáliát, nézték is a leányok. Nekem ne magyarázza, tanár úr, hogy ez Ábrahám Páltól vagy kitől jön, az unokám is mutatta kinyomtatva; de az nem az. Mi úgy

A művészeti középiskolások Bernády városa diákszemmel című tárlatának megnyitóján a Bernády Házban október 24-én

Boszorkányégetés a Bolyai utca 5. szám alatt 2019. október 26-án. Előterben Csiky Szabó Ágnes textilművész. Fotó: Dorel Cozma

Kerámiák a rakuégető kemencében

énekeltük, hogy Amikor még békebeli volt itt a világ Kassán, meg Pozsonyon túl, baka-sapka mellett nyílt a búzavirág, úr volt ám a vitéz úr.

Mert.

Harminckettes baka vagyok én, kék paroli mosolyog a blúzom elején.

Rangom nincsen, de holnapra lesz, galléromra a hadnagy úr csillagokat tesz!... Ferenc Jóska adta ezt a mundért rám, lovam sincsen, de víg vagyok mindig ám.

Ugyanis.

Harminckettes baka vagyok én, az is leszek én, recece, a sötétben.

Sejde pedig.

Fejérváry Géza báró

alatt nyírték a Ráró, kitérték a mellemre a rézmedáliát, nézték is a leányok.

Maga hiába mondaná, mint az unokám is avval a nyomtatott wikipéldás izével, hogy eredetileg nézték is az akácfák, meg hogy aztán a pestiek ezt modifikálták, hogy nyehó: nézték is az apácák; mert Csáváson ez nem működik.

A nép a legnagyobb politikus. Petőfinek is azt lehet üzeni, hogy a nép őt is kijavította, mikor botfülű léteire úgy írta a juhászlegényes versében: Megveszem a szegénységet tőled, de rá' dásul add a szeretődet. Hát az meg mi. Kodály mestertől az efféléért fülhúzás járt. Hát a nép szépen áthidalta, megnyújtva, hogy rá-a-dásul, satöbbi, most ezt érthetné a tanár úr, mert ugyé, tud muzsikálni. Né.

Ha hozat még egy butéliát, csak piánóba', hogy ki ne rakjanak, a többi nótát is, cifra egyedül: három szólamban...

„Mi baj van, gyermek?”

(Folytatás a 3. oldalról)

meg, az sem fog hiányozni, hiszen van már egy. Sok jó regény áll az emberek rendelkezésére. Meglesz a világ az én megírandó regényeim nélkül is. Na, de Szávai Eszter! Egyetlen ilyen kislány van a Földön. Nem volt kérdés, hogy miként döntök. Lemondtam az írásról, három párhuzamos állást vállaltam, és robotoltam éjjel-nappal... Pihenésképpen, mondjuk a buszon „fejben” azért mégis írtam a regényeket, néha jegyzeteltem is, remélve, hogy egyszer talán visszatérhetek az íráshoz. És akkor folytattam – amit tizenhárom éves koromban elképzelttem.

– „Hosszmetstet” és „keresztmetstet” regényekről beszélsz. Előbbire példa a Székely Jeruzsálem vagy az Aletta bárkája, utóbbira mondjuk, a Múlt évezred Marienbadban. Egyik is, másik is meghatározó könyv a pályádon. És még hozhatnák fel ilyen példákat. Nem biztos, hogy az olvasó úgy gondol rájuk, mint egységes regényvilág részére. Fontos, hogy tudatosuljon benne ez a szándékod?

– Fontos, hiszen ha én nem akarnám, akkor is így érzékel az olvasó: életművé olvassa össze a regényeket. Esetemben az egymástól stílusban, hangvételben, felépítésben nagyon különböző, egyedi regényeket.

– Akik csak egyetlen regényedet ismerik, gondoljunk például azokra, akik fordítások révén ismerkedhetnek meg a munkáiddal, vesztienek-e valamit, mert nem rajzolódik ki előttük ez az átfogó, terjedelmes univerzum?

– Ez a rövid ELŐZÉK-et, amelyet koncentráltabb fülszöveggé a regényeim belső borítójára szántam – és amelyet ígéreted szerint beszélgetésünk mellett közreadsz, kösz –, nos, ezentúl ez a más nyelvre fordított regényeim belső címlapján is szerepelni fog. Tehát az az olvasó is képe kerül... Van egy olvasói ösztön, „olvastam egy regényt, elolvassák még egyet, aztán még egyet a szerzőtől”. Ezt az ösztönt nem szabad az írónak lebecsülnie. Én most már rövid térképet adok a regényeimhez. Több mint kétpé. Néhány mondatban helyére teszi magyar, székelyföldi tájolságomat, jelzi, hogy semmivel sem vagyok (vagyunk) kevesebb mi, „evilági” lények – a világregények körében. És már nem kell többet magyarázkodnom, pláne jópofiznom arról, hogy a sör nem alkohol, a medve nem játék... És velem sem jópofiznak, hanem képe helyezkedve olvassák a regényeimet.

– Még gyerek, tizenhárom éves voltál, amikor rácsodálkoztál Balzac hatalmas vállalkozására, az Emberi színjátékra. Úgy látom, a gyermekeknek is nagy szerepet szán az ebben az íróilag teremtett világban.

– Nekem nagyon intenzív volt a gyerekkorom. És az élet ott folyt körülöttünk. Részesei voltunk. A tanítói lak mindig a templom mellett lévén, a legmélyebb irodalmat „hallgathattam”, olvashattam gyerekként. Ábrahám és Izsák történetét a küsmödi templomban vallásórán hallottam. Aztán olvastam. Ezt a pár oldalt azóta is hatalmas regénynek tartom... Szóval a gyerek belenő az életbe, és belenő az irodalomnak nevezett kultúrkörbe. Nem gagyogtak neki. Én sokszor írtam és írok gyerekekről. Gyerekeknek is,

sokat. Sőt: szülőknek a gyerekekről. Hogyan tegyük szellemi élményünké a gyereket... A Gyermekvilág trilógia három kötete szól erről.

– Több meseregényt is írtál, amikor csak tehetted, külön is találkoztál, beszélgettél, interaktivitást kezdeményeztél ezzel a korcsoporttal. A gyermekkönyvek szervesen illeszkednek a világregény-családdobba?

– Igen, úgy gondoltam, hogy apró, humoros történetektől jutok el a gyerekekkel a felnőttnek nevezhető irodalomig. Ezeket a kísérleteimet „lépcsőzetes irodalom” névvel illetem... De nézd, amikor – sokszor – gyerekekkel találkozom, mindig felolvasok nekik a Székely Jeruzsálemből egy oldalt. Olyan figyelmesen hallgatják, mint annak idején én az Ábrahám és Izsák történetét.

– A regényeid belső borítójára szánt önvallomások akarva-akaratlanul komoly, szinte teoretikus szövegek hangvételére emlékeztet, hiányzik belőle a humor...

– Nem te vagy az első, aki észrevetted. Még sehol nem jelent meg, de odaadtam egyik barátomnak. Egyikük fontosnak tartja, de azt írja, olyan, mintha testamentumot olvassam. Na, ez, és most a te észlelésed elgondolkodtat. Én testamentumszerűséget eddig csak kétszer írtam. Akkor is szégyelltem magam. Hogy „ilyesmit” kellett írnom. Aztán... másfél évtizeden át napi kapcsolatban, barátságban Polcz Alaine-nel (idős barátom, Mészöly Miklós feleségével) meggyőződtem arról, hogy ez – is – természetes része az életünknek. Hogy testamentumot írunk. Alaine könyveket írt arról, hogyan kellene (emberi méltósággal) meghalunk. Most, a halottak napja környékén ő is gyakrabban jut eszembe. Ha élne, beszámolnék neki a speciális helyzetemről. Amit íróként alkottál, nem viszed a sírba, de halálod után még 70 évig élnek a szerzői jogaid! Gondolj bele, milyen vitákat kavartál „jogaikkal” mostanság is a Molnár Ferenc-örökösök, azelőtt a Bartók-örökösök és így tovább. Számomra tehát az kell logikus legyen, hogy „saját jogkiterjesztő elképzelést teremtsek” a halálot követő 70 esztendőre! Mintha élnék! Na, ezt a rövid szöveget első lépésként tekintem, és nem zavaró, hogy túl komolynak, netán végrendeletszerűnek tekintitek... Majd elmúlik!

– Visszatérve a humorra: ez az életművedből, és mint sokan tudják, a mindennapjaidból nem maradt ki, még a legnehezebb időszakokban sem. Amikor az írói teljesítményedre gondolsz, hova helyezed el a derűt, a mosolyt, a nevetést?

– Szeretném, ha mindenütt, minden regényemben érzékelné a derűt. A Székely Jeruzsálem nem kimondottan vidám olvasmány, egy francia kritikában mégis megjegyezték: „a szerzőnek kitűnő humora van”. Na, az ilyen véletlen jelzés sok mindent visszaigazol. Hogy a magamfajta fickó is kaphat menedéjot ezen a Földön. Én ugyanis – gyárilag, akaratomtól függetlenül – fura szerzet vagyok. Rosszkedvemben hülyéskedem, amikor nagyon rosszul vagyok, akkor leállíthatatlanul humorizálok... Gyerekkoromban, ha túlzottan szellemeskedni, poénkodni

Huszonkilencesek (2)

(Folytatás a 4. oldalról)

Tompa soha életében nem kedvelt. De emlékszem, szinte nem volt olyan nap, amikor ne léptünk volna színre, olykor kétszer is. Amikor meg a filharmónia játszott, mi tájoltunk. Télen fagyunk meg, hisz olykor a hó is behullott egy-egy rozoga falusi kultúrotthon színpadára, de mi úgy is szívünkkel-lelkünkkel beleadva, kivágott ruhákban játszottunk. Mindaddig, amíg a vidéki közönség szeretetét éreztük, nem érdekelt a hideg, a hűlés vagy ezek következményei. (...) A tapsnál jobb érzés a világon nincs! Bár őszintén megvallom, jó érzés lehet gazdagnak lenni és jó módban élni, de engem csak az imádott közönségem érdekelt. Mindig is úgy éreztem, a publikum hálája megfizethetetlen. (...) Nem volt okom a panasza, hisz utána is sokat játszottam. (...) Bizonyos időszakokban le nem estem a színpadról, annyit játszottam. Emlékszem, két egymást követő évadban talán az

összes nagyszínpadi darabban szerepeltem. Soha nem volt időm unatkozni.”

Birtalan Judit Temesváron született, Kolozsvárról jött Marosvásárhelyre, miután a konzervatóriumban, ahol végzett, tanársegédként dolgozott. Férjével, a zeneszerző Birtalan Józseffel 1958-ban kerültek a Székely Népi Együtteshez, és váltak e sok mindent megélt művészcsapat meghatározó egyéniségeivé. 2000-ben települtek át Magyarországra, Tiszaújvárosban végezték nagy odaadással azt a közösségépítő, lélekemelő munkát, amit előtte itthon is példás lelkesedéssel és tehetséggel tettek. A karmesternő ma is az ottani református kórus és a mezőkeresztési énekkar fáradszóró vezetője. Adjuk át neki is a szót. A Népi Együttesnél töltött éveire emlékezett: „Ott jöttem rá tulajdonképpen, hogy a magyar népdal szeretete az én világom. Szeretettel és élvezettel habzoltam főleg a magyar népdalfeldolgozásokat, és igyekeztem a leg-

Szávai Géza

Világregények világa

Tizenhárom éves koromban nagyon elcsodálkoztam, hogy egy francia embernek, Balzacnak volt mersze nekifogni és (vagy száz összefüggő regényben) „megírni az emberiséget” (Emberi színjáték – La comédie humaine). Azóta sem akadt ilyen következetes regényíró, aki egész életében egy regényvilág felépítésén dolgozott volna. Pedig – gondoltam – lehet írni egyremásra a regényeket, de ha azokat egyetlen elme hozza létre, az olvasó amúgy is mindegyiket EZ elme alá rendeli, együvé társítja őket. (Életművé „olvassuk egybe” Dosztojevszkij regényeit is)...

Akkor tehát én csakis több (sok) regényből lazán összeálló és szerves életre keltett tereblyes regénygyűjtemést írok majd A VILÁGRÓL. Ha sikerül – ehhez – eleget élnem. Aki majd beleolvass, azt olyan közérzettel teheti, mintha bepillantana, és körbenézne a világban. Így képzeltem tizenhárom éves koromban.

És aztán eposzszzerűen hullámzó hosszmetstetet írtam Székely Jeruzsálem címmel, esszeregényt, amely átfogja az életemet és a közösség(em) félezer esztendejét. E hosszmetstetet követte a keresztmetstet, a Múlt évezred Marienbadban c. regény a polgári Nyugat-Európához visszailleszkedő Kelet-Európa posztkommunista korszakáról.

Közben tizenhárom éves koromtól vitatkozom Balzackal, aki emberi színjátékot ígért, és francia világot ábrázolt. Persze, hiszen ő francia! És persze francia, német, orosz, spanyol stb. országokból áll össze a világ(unk). De például az eurázsiai kontinens közepén elterülő TRANSZILVÁNIA országot nem lehetett csupán egyetlen nép nevével megnevezni, hiszen itt évezrede élnek együtt magyarok, németek, románok. Európát, a kontinenseket, a Földünket sem nép- vagy országnév nevezi meg. Lehet tehát nagyobb léptékű, természet-szerűen tágas az emberi közérzet. Közérzetileg illeszkedhetünk a soknépű Földhöz, életünk – tehát történeteink! – tágabb kereteihez. A Székely Jeruzsálem regényeim kapcsán a „székelyről” és a Székelyföldről így teljes méltósággal mondhatom el, hogy ez egy magyar népcsoport neve és régiója Transzilvániában. És vallhatom, hogy a soknépű Föld (gömb!) felületének bármelyik pontjáról nézve áttekinthető és elmesélhető a világ. Ezért (is) írhatam a regényeim fölé: világregények. (A rádióban is „világzene” szól!) A Székely Jeruzsálem mellé újabb hosszmetstetregényt „építettem”, az Aletta bárkáját. A vallásháborúk idején Amszterdamból Japánba vetődött lány, majd kétgyermekes anyja egy különös, kegyetlen történetben páráként illan el a Földről.

A Csodálatos országokba hoztalak c. regényem a női létezés, a női principium egy újabb végtelen történetét követi – Amerikától Oroszorszáig. Természetes összefüggéseiben, teljes szélességében látott világban történik minden...

Mint rész az egészre, a több száz oldalas Makámaszútra az alcímével a többi regényemre is utal, egyúttal a „működésük elveit” is jelzi: „Kisregények és nagyregények az ideiglenes emberi érintkezések zónájából”. Itt is Amerikától a Fekete-tengerig, ázsiai partokig, Németországon, Ausztrián és – időben – másfél évszázad történelmén át ingázik a cselekmény.

Ilyen térben, ilyen háttér előtt pedig olykor súlyos nagyregényként tűnhet fel (ekként hat) akár a pár oldalas történet is. Kisregények és nagyregények tehát – hosszmetstet- és keresztmetstet-nyalábok között elhelyezkedő sok kisebb-nagyobb regény. Együtt egy élő, valós dimenzióban lüktető emberi világ. Így képzelgek róla tizenhárom éves korom óta. Mindegyik regényem különálló, önmagában megálló „egyedi” mű. És mégis „illeszkednek” ezek a világregények: egymást erősítő, szerves regényvilággá. Így képzeltem el; és írtam, írtam a kis- és nagyregényeket. Reméltem, hogy 65 éves koromig elkészülnek, majd összeállnak a regények annyira, hogy felsejlik velük/bennük, és működni kezd, amit gyerekként elterveztem. Már elmúltam 65, és nem tudni, hány leszek. Bizonyosan örülhetek, hogy legalább ennyi (68 éves) lettem. Talán az eddig publikálatlan, majdnem kész vagy félkész regényeimet is a „helyükre” illeszthetem, ha valamennyit még élek. De már így is, már most is felsejlik, és életre kaphat ez a „világregény-világ”.

kezdtam, anyám gyanakodva figyelt, és megkérdezte: „Mi baj van, gyermek?”

Ha ilyesmit kérdeznél, akkor elárulom, hogy „már nem túlságosan fiatal gyerekként” most éppen egy abszolút humoros

könyvet írok. Kilenc múzsa létezik, de a könyvem a tizedikről szól. Világregény a maga nemében. Címe: CSINTALAN MÚZSA – avagy a nevetés regénye a Föld nevezetű bolygón.

hitelesebb módon terjeszteni ezeket az egész országban. Sajnos ez a számomra csodálatos és sokat jelentő munka 1970-ben befejeződött, amikor megszüntették az akkor már Állami Ének- és Táncegyüttes nevet viselő intézményt, engem az énekkarral és Fejér Elemér kollégámmal áthelyeztek a Marosvásárhelyi Állami Filharmóniához, amelynek addig nem volt kórusa. Nem fogadtam túlságosan nagy örömrivalgással ezt a lépést, úgy éreztem, hogy az »egyik szemem sír, a másik kacag«. Sirattam a régi Népi Együttest, másrészt örvendtem, hogy a Marosvásárhelyi Filharmónia, amely addig is tekintélyes, komoly kultúrintézmény volt, gazdagodott egy tapasztalt, érett, hírneves, jó énekkarral. Teljes profilváltás lett volna ez nekem, ha nem találtam volna magam abban a szerencsés helyzetben, hogy mivel az újonnan alakult kórus nélküli Népi Együttes a filharmóniával közös adminisztrációval rendelkezett, folytatni tudta azt a műsorformát, a triós formát (énekkar, zenekar, tánckar), amellyel

fergeteges sikereket ért el az elmúlt időszokban. Az énekkar így már két műfajban dolgozott: egyrészt a filharmónia számára a kantáták, misék és egyéb kóruszenekari művek megszólaltatásával, másrészt a régi, jól kidolgozott népi együttes műsorok felszínén tartásával. (...) Én az együttesrel való kollaborálást vállaltam fel, helyi előadások és külföldi műsorok vezénylését, amit amúgy is élvezettel végeztem. Szerettem a színpadot, szerettem a népdalfeldolgozásokat, főleg a magyar zeneszerzők műveit (a cappella vagy kóruszenekari műveket), de számtalan román, sőt német feldolgozást is megszólaltattunk. (...) 1984. november elsején, 55 éves koromban nyugdíjba vonultam, de tovább is folytattam karnagyi munkámat, most már amatőr vonalon, megalapítva a marosvásárhelyi református Vártemplom vegyes karát, amellyel 14 évig dolgoztam a legjobb, hivatásos szinten megszerzett tudásom szerint.”

Legyen még hosszadalmas és örömet adó szép foglalatosságuk! (N.M.K.)

BUSZINFORM BUSZINFORM

– érvényes novemberre –

A szállító neve és címe	Útirány	Indulás	Visszatérés	Irányár
TRANSERVICE Călărășilor (Kossuth) u. 52. sz., tel.: 0265/216-242	Marosvásárhely - Budapest	Hétfő 18.30 ó., kedd 18.30 ó., szerda 8 ó., csütörtök 18.30 ó., péntek 8 ó., vasárnap 8 ó., a Voiajor távolsági buszállomástól (Dózsa György utca) <i>* Időszakos járat</i>	Kedd 18.30 ó., szerda 18.30 ó., csütörtök 18.30 ó., péntek 18.30 ó., szombat 8 ó., vasárnap 18.30 ó., Népliget, Volán buszállomás <i>* Időszakos járat</i>	Előnyös árak
ROYAL GTS. Ștefan cel Mare u. 23. sz., 0265/269-308, 0731-89-89-89, Hu: 0036-30-60-53-753	Marosvásárhely - Budapest	Minden nap, Voiajor autóbusszállomás, 20 ó.	Minden nap Budapestről, a Népligetből 18.30-kor, a 30-as peronról	Egy út 110 lej, menet-jövet 200 lej, nyugdíjasoknak és diákoknak (18 éves korig) 190 lej.

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

AUSZTRIAI IDŐSEK, BETEGEK GONDOZÁSÁRA alapfokú németnyelv-tudással rendelkező, 30-55 év közötti személyeket keresünk. Információ a következő telefonszámokon: 0771-486-907, 0745-611-871. (6/5035-1)

A KOVÁCS PÉKSÉG alkalmaz **SOFŐRÖKET**. 8 órás munkaidő, előnyös munkabér + étkezési jegyek. Tel. 0744-403-114. (21676)

ADÁSVÉTEL, BÉRBEADÁS

KIADÓ kétszobás tömbházlakás Marosvásárhelyen, a Kövesdombon, hosszú távra. Tel. 0726-314-862. (11/5040-1)

MINDENFÉLE

KÉSZÍTÜNK, szerelünk: külső műanyag redőnyöket, szalagfüggönyöket, harmonikaajtókat. Tel. 0265/218-321, 0744-121-714, 0766-214-586. (14/4654)

TETŐFEDŐ KFT. Baja van a tetővel? Ázik be a háza? Minőségi munkát szeretne? Ha minőségi munkát szeretne, akkor válasszon minket! Cégünk garanciás munkát vállal. Tel. 0742-344-119. (3/5008-1)

VÁLLALUNK tetőkészítést cserépből vagy lemezből, famunkát stb. 15% kedvezmény nyugdíjasoknak. Tel. 0758-639-258, Csaba. (2/5059-1)

KIJAVÍTUNK sírokat és megrepedt kriptákat. Tel. 0752-517-647. (9/5020)

TETŐ sürgős javítását vállaljuk (felkészülés a téltre). Tel. 0747-816-052. (9/5020)

VÁLLALUNK: tetőkészítést, tetőjavítást, csatornakészítést, csatornájavítást, bármilyen szigetelést, festést, kerítéskészítést akármilyen anyagból. Tel. 0759-467-356. (5/4849)

ALKALMAZUNK hegesztőt és lakost. Tel. 0744-572-889. (21684-1)

MEGEMLEKÉZÉS

Fájdalommal emlékezünk november 2-án **ADORJÁNI ARANKÁRA** halálának 3. évfordulóján. Emlékét őrzi fia és menyje. Nyugodjon békében! (19/5050)

Szomorú szívvel emlékezünk november 3-án **FERENCZI SÁNDORRA** halálának kilencedik évfordulóján.

Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

Emlékét őrzi felesége, lánya, fia és családjuk. (4945-1)

ELHALÁLOZÁS

Mély fájdalommal és megtört szívvel tudatjuk, hogy a szeretett édesanya, nagymama, testvér, rokon, a marospéterlaci születésű, marosszentkirályi, majd jobbágytelki lakos,
özü. **BERECZKI JÓZSEFNÉ**
szül. **SZABÓ PIROSKA**

életének 84. évében, a hála és a szeretet mosolyával arcán, csendesen megpihent.

Drága halottunk temetése november 2-án, szombaton 13 órakor lesz a jobbágytelki temetőben, római katolikus szertartás szerint.

A jó találkozás reményében búcsúzik tőle lánya, Piroška, férje, Ernő, fia, Jóska és neje, Irénke, unokái: Szilveszter, Csongor és neje, Gyöngyike, testvére, Erzsike és családtagjai.

Hála Istennek, te már a jó harcot megvívta, a földi bajoktól megszabadultál.

Pihenj békében az Úr Jézus szent nevében! (sz.-1)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy **DEÁK ALBERT**

a szeretett férj, édesapa, nagypapa, dédnagypapa, az IRTA volt dolgozója, hosszú szenvedés után elhunyt.

Temetése 2019. november 2-án, szombaton 14 órától lesz a megyesfalvi temetőben. (sz.-1)

„Nem múlnak el, kik szívünkben élnek,

Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.” (Juhász Gyula)

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik ismerték, hogy a szeretett nagynéni, sógornő, rokon és jó testvér:

BENKŐ JUDIT ADRIENN
életének 85. évében, 2019. október 22-én csendesen megpihent. Drága nagynénénket november 5-én, kedden 13 órakor kísérjük utolsó útjára a marosvásárhelyi református temetőben.

Emlékét szeretettel őrizzük: Edit, Emese, Eszti, Attila, Lackó, Laci, Csabi és Editke. (sz.-1)

RÉSZVÉTNYLIVÁNÍTÁS

Őszinte részvétünket fejezzük ki és együttérzünk munkatársunkkal, Pap Piroskával és családjával szeretett **ÉDESANYJA** eltávazása miatt érzett fájdalmában. Nyugodjék békében! Népművelés. (sz.-1)

Őszinte részvétünket fejezzük ki Pap Piroskának **ÉDESANYJA** elhunytá alkalmából. A Dr. Bernády György Közművelődési Alapítvány munkaközössége. (sz.-1)

Őszinte részvétet kívánunk **PÉTER GÉZA** elhunytá alkalmával. Emléke legyen áldott! Volt munkatársai. (sz.-1)

CONȘILIUL JUDEȚEAN MUREȘ MAROS MEGYEI TANÁCS

Erdély festészete a két világháború között
2019. 10. 25. – 2020. 04. 19.
KULTÚR PALOTA

all hits radio
atlasfm
106.4 FM
TG. MUREȘ

GREAT MUSIC FOR A GREAT CITY!

AtlasFmMures • atlasfm@kptv.ro

**BUDAPESTI
ZONÓSAK
KAMARAZENEKAR**

**ERDÉLYI KONCERTTURNÉ
MAROSVÁSÁRHELY**

2019. NOVEMBER 8, PÉNTEK, 19.00 ÓRA

STÚDIÓ SZÍNHÁZ (KÖTELES SÁMUEL UTCA 9 SZÁM)

Jegyek kaphatók a Kultúr Palota és a Stúdió Színház jegypénztáránál
Ára: 20 RON. Érdeklődni a **0736 350 686** telefonszámon

www.budapestivonosok.hu

Támogatók:

MCA Health Care
ORVOSI LABORATÓRIUM

www.health-care.ro Tel/fax: 0365-882747
Marosvásárhely, Tulipán utca 25. szám

TÁJÉKOZTATÓ

Tisztelt páciensek, tájékoztatjuk Önöket, hogy Marosvásárhelyen, a Tulipán utca 25. szám alatt működő MCA Health Care orvosi laboratórium rendelkezik a Maros megyei egészségbiztosítási pénztári alaphoz származó összeggel **ártámogatott (ingyenes)** orvosi analízisek elvégzésére! Ehhez szükséges küldőpapír a családorvostól/szakorvostól.

Az érdekelteket kérjük, hogy előjegyzés érdekében hívják a 0365-882-747-es telefonszámot hétfőtől péntekig 7–19 óra között, valamint szombaton 8–13 óra között.

Várjuk Önöket!

**SZERZETESEK
ASZTALÁNÁL**

La masa
CĂLUGĂRILOR

A Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum vándorkiállítása
Expoziție itinerantă a Muzeului Maghiar al Comerțului și Turismului

Maros Megyei Múzeum, várbeli épülete.
2019. szeptember 27.–december 18.
Muzeul Județean Mureș, clădirea din cetate.
27 septembrie–18 decembrie 2019

Szerzők:

**ÜZENET
SZERETETTEL**
vasárnap 13:30

Barabási Tivadarral
és Kurta Kingával

ETV ERDÉLYI MAGYAR
TELEVÍZIÓ

atlasfm all hits radio

GREAT MUSIC FOR A GREAT CITY!

106.4 FM

TG. MUREȘ • MAROSVÁSÁRHELY

@AtlasFmMures

therezia

 radio.kptv.ro

KPTV
THE ROCK STATION

radio.kptv.ro